

WSTAŃMY Z KANADY

List do Parafian nr 10

Parafia Świętego Floriana Męczennika w Częstochowie

ZAKOŃCZENIE ROKU DUSZPASTERSKIEGO - 30.08.2020

POWOŁANI DO PRZYJAŹNI

WEZWANI DO POJEDNANIA!

Gest domowy: Rozważając proponowane w «*Liście do Parafian*» teksty pomyślcie o osobach, z którymi łączy Was przyjaźń i w miarę możliwości porozmawiajcie z nimi o tym, co buduje waszą przyjaźń, a co ją osłabia. Obdarujcie się gestami zrozumienia i serdeczności. Na zakończenie powierzcie Panu Bogu w modlitwie: «*Ojcze nasz*» siebie i wszystkich waszych przyjaciół.

Teksty do rozważań: Dlatego, że **Jezus chce abyśmy żyli w przyjaźni**, która otwiera nas wszystkich na życzliwe relacje, braterstwo i wzajemną serdeczność, wsłuchajmy się w Jego nauczanie i nauczanie Kościoła:

„*To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.* Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale **nazwałem was przyjaciółmi**, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.” (J 15,12-15).

„**Bóg stworzył człowieka na swój obraz i ukonstytuował go w swojej przyjaźni.** Człowiek, stworzenie duchowe, może przeżywać tę przyjaźń tylko jako dobrowolne poddanie się Bogu. Wyróżnia to właśnie zakaz dany człowiekowi, by nie jadł z drzewa poznania dobra i zła, "bo gdy z niego spożyje, niechybnie umrze" (Rdz 2, 17). Drzewo "poznania dobra i zła" (Rdz 2, 17) przywołuje symbolicznie nieprzekraczalną granicę, którą człowiek jako stworzenie powinien w sposób wolny uznać i z ufnością szanować. Zależy on od Stwórcy; podlega prawom stworzenia i normom moralnym, które regulują korzystanie z wolności.” (KKK 396).

„Duchowość komunii to także zdolność odczuwania więzi z bratem w wierze dzięki głębokiej jedności mistycznego Ciała, a zatem postrzegania go jako «kogoś bliskiego», co pozwala dzielić jego radości i cierpienia, odgadywać jego pragnienia i zaspokajać jego potrzeby, **ofiarować mu prawdziwą i głęboką przyjaźń.** Duchowość komunii to także zdolność dostrzegania w drugim człowieku przede wszystkim tego, co jest w nim pozytywne, a co należy przyjąć i cenić jako dar Boży: dar nie tylko dla brata, który bezpośrednio go otrzymał, ale także «dar dla mnie». Duchowość komunii to wreszcie umiejętność «czynienia miejsca» bratu, wzajemnego «noszenia brzemion» (por. Ga 6, 2) i odrzucania pokus egoizmu, które nieustannie nam zagrażają, rodząc rywalizację, bezwzględne dążenie do kariery, nieufność, zazdrość.” (Jan Paweł II, *List Apostolski «Novo Millennio Ineunte»*, 43).

Gest liturgiczny: Na rozpoczęcie Eucharystii zaśpiewamy uśmiechając się wzajemnie do siebie pieśń: «*Dobrze, że jesteś*» - 3x, a następnie «*Co by to było, gdyby Cię nie było, co by to było!*» i jeszcze: «*Źle by to było, gdyby Cię nie było, źle by to było!*».

Kolejne, to jest dziesiąte już «Wydarzenie», które będziemy przeżywać w naszej Parafii w niedzielę 30 sierpnia 2020 roku, stanowi zakończenie realizacji Drugiego Roku Duszpasterskiego Programu Odnowy i Ewangelizacji naszej Parafii. Poświęcone ono będzie problematyce: **Przyjaźni**. Celem tego Wydarzenia jest rozważenie jak wielką wartość stanowi dla człowieka przyjaźń z Bogiem i drugim człowiekiem, oraz jak ta Bosko-ludzka relacja wpływa na przyjaźń pomiędzy ludźmi.

„*Wy jesteście przyjaciółmi moimi*” (J 15,14) – mówi Jezus do swoich uczniów. Mówi tak również do nas. Czym właściwie jest przyjaźń? Czy jest jeszcze na nią miejsce w świecie narcyzów wpatrzonych w swoje ekrany i komputery?

Temat zadał sam Jezus w Ewangelii. „*Nazwał nas przyjaciółmi, tamtej nocy, przed męką, i odtąd bez niej nie umiemy żyć*” (Ks. Jerzy Szymik, *Przyjaźń*). Mimo wszechogarniającej promocji egoizmu i konsumpcji wciąż jej szukamy.

Mówiąc o przyjaźni, nie sposób nie łączyć jej z konkretnymi ludźmi, to jest z naszymi przyjaciółmi. Niewiele ma do powiedzenia o miłości ten, kto sam nie kocha i nie jest kochany. Ludzkie przyjaźnie prowadzą dalej i głębiej – ku przyjaźni z Bogiem. Z drugiej strony przyjaźń z Bogiem oczyszcza ludzkie relacje, udoskonala je, przemienia. Jak wodę w wino.

Strona tytułowa tego listu, przypomina nam starszym, a młodszym pokazuje niezwykłą i jakże owocną dla naszej Ojczyzny przyjaźń dwóch Wielkich Polaków, z których jeden już jest Święty, a drugi będzie beatyfikowany w najbliższym czasie. Obie postacie widzimy w bratnim uścisku, będącym aktem «*homagium*», składanego przez kardynała Stefana Wyszyńskiego nowo wybranemu papieżowi – Janowi Pawłowi II. Ten wzruszający widok zapisał się w pamięci żyjących świadków tego wydarzenia, a także na kartach historii Kościoła, świata i Polski. Niech przyjaźń obu hierarchów stanie się dla nas, obecnych świadków wiary chrześcijańskiej w świecie, przykładem do naśladowania.

Świadectwo życia!

Większą część życia byłem zbyt krytyczny wobec ludzi. Moja przyjaźń z ludźmi zaczęła się od świadomej przyjaźni z Bogiem. I choć tak ciężko czasem patrzeć spokojnie na drugiego człowieka, którego zachowanie mnie denerwuje, to chcę być dla niego przyjacielem, ponieważ uważam, że wbrew pozorom człowiek - dzięki miłości Boga - może kochać wszystkich. A to że czasami się na kogoś denerwuję, to tylko ludzka słabość, ludzka natura. Bóg daje mi siłę i umiejętność kochania, jeżeli nie zapomnę o to poprosić, ponieważ On kocha wszystkich i za wszystkich Jezus oddał życie.

Wiele czasu potrzebowałem, aby przemodlić swoją nienawiść do niektórych osób. Wciąż to robię, wciąż oddaję ich Bożemu Miłosierdziu, bo choć nie ma już w moim sercu nienawiści do nich to nie chcę żeby wróciła i nie chcę być ich oskarżycielem. Przyjaźń Bożą otrzymuję i przez całe życie miałem ją za darmo, niezależnie czy byłem bliżej Boga, czy też w okresie mojego buntu. Bóg zawsze był blisko mnie i wciąż jest mi przyjacielem. Więc jeżeli Jezus jest mi tak bliski, to ja chcę być przyjacielem wszystkich, za których On oddał życie. Dlatego powinienem być częścią Jego Kościoła, bo Kościół zawsze jest Chrystusowy.

Choć czasem czuję się nie na miejscu biorąc udział w programie Odnowy Duchowej Parafii, bo mam wrażenie, że jestem nie dość pobożny i odczytany, to czuję duże wsparcie od przyjaciół z Odnowy poprzez gest, słowo, spojrzenie i modlitwę. Ponieważ dużą część mojego życia byłem daleko od Kościoła, często czuję się nie dość dobry, mimo to chcę być częścią tej Wspólnoty, którą zostawił nam Chrystus. Myślę że wszyscy, którzy są krytyczni wobec Kościoła, a wierzą w Jezusa Chrystusa mogą wnieść do Parafii dużo dobrego, ponieważ mają inne spojrzenie i pomysły na to, jak poprawić wzajemne relacje w Parafii. Wierzę że Kościół jest wspólnotą, w której ludzie o różnych sposobach przeżywania i okazywania wiary, zjednoczeni przy Chrystusie mogą się przyjaźnić i wzajemnie mimo wszystko się wspierać.

Radosław

W każdą niedzielę **od 9.30 do 12.00** realizujemy transmisję mszy św. w naszym kościele parafialnym dla osób chorych i starszych poprzez łącze: «**Youtube**», do którego dostęp znajduje się na naszej stronie internetowej: <https://sw.florian.ns48.pl/>. **Korzystajcie!**